

Sygn. akt III AUa 15/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSA Beata Górską (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Szczecinie

sprawy T. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 września 2014 r. sygn. akt VI U 860/14

1. oddala apelację,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz T. D. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Beata Górską SSA Zofia Rybicka - Szkibiel SSA Barbara Białecka

Sygn. akt III A Ua 15/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił T. D. prawa do przeliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem wskaźnika kwartalnego waloryzacji za IV kwartał 2010 r. W uzasadnieniu wskazano, że ustalenie emerytury nastąpiło w II kwartale w czerwcu 2011 r., wobec czego kwota składek poddana została rocznej waloryzacji (tj. kwota składek na dzień 31 stycznia 2010 r. zwaloryzowana za 2010 r.) i nie podlega żadnej waloryzacji kwartalnej. Ostatnią waloryzację roczną kapitału początkowego wykonano od 1 czerwca

2011 r. – za cały 2010 r., zwaloryzowany kapitał początkowy po ostatniej waloryzacji rocznej wynosi 349518,08 zł i tak został przyjęty do ustalenia świadczenia wnioskodawcy.

T. D. odwołał się od ww. decyzji, wnosząc o jej zmianę i ponownie obliczenie kapitału początkowego przy uwzględnieniu waloryzacji za IV kwartał 2010 r. za okres od 1 stycznia 2011 r. do dnia nabycia przez niego emerytury

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości, wyjaśniając że ustalając kapitał początkowy dokonał prawidłowej waloryzacji na podstawie art.173 ust.4,5 i 5a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ powtórzył argumenty z uzasadnienia decyzji.

Wyrokiem z dnia 29 września 2014r. Sąd Okręgowy w Szczecinie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że kwota składek i kwota kapitału początkowego zaewidencjonowane na koncie T. D. na dzień 30 kwietnia 2011r., powiększone o kwoty waloryzacji kwartalnych przeprowadzonych za czas po dniu 31 stycznia 2010r. podlegają ostatniej kwartalnej waloryzacji według wskaźnika za czwarty kwartał 2010r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

T. D. urodził się (...) Decyzją z dnia 12 marca 2012 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu, na jego wniosek z dnia 14 czerwca 2011 r., prawo do emerytury pomostowej od dnia 9 czerwca 2011 r., tj. od daty określonej w wyroku sądu. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła ustalona na dzień ostatniego miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury:

- kwota kapitału początkowego zaewidencjonowana na koncie wnioskodawcy z uwzględnieniem waloryzacji (waloryzacji rocznej przeprowadzonej 1 czerwca 2011 r.), tj. 349518,09 zł;

- kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy, tj. 17238,73 zł,

- średnie dalsze trwanie życia - 251,50 miesięcy.

Składki zaewidencjonowane na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia 2010 r. plus kapitał początkowy zostały w dniu 1 czerwca 2010 r. zwaloryzowane wskaźnikiem waloryzacyjnym za rok 2009, a składki zaewidencjonowane na dzień 31 stycznia 2011 r. oraz kapitał początkowy zostały w dniu 1 czerwca 2011 r. zwaloryzowane wskaźnikiem waloryzacyjnym za rok 2010 r. Nie zastosowano waloryzacji kwartalnej za IV kwartał 2010 r.

W dniu 13 stycznia 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne przeliczenie emerytury pomostowej z uwzględnieniem waloryzacji kwartalnej do czerwca 2011 r. oraz o przeliczenie kapitału początkowego oraz podstawy emerytury zgodnie z art.174 ust 3 b ustawy z dnia 1 października 2013 r.

Odwołanie T. D. Sąd Okręgowy uznał w całości za uzasadnione. Stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie był niesporny, w całości oparty na dokumentacji złożonej przez organ rentowy. Spór dotyczył interpretacji przepisów art.25, 25 a i 173 ust.4,5 i 5a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm., dalej jako ustawa emerytalna), a w szczególności tego czy ustalając wysokość emerytury pomostowej T. D. w dniu 9 czerwca 2011 r. organ rentowy powinien dokonać ostatniej waloryzacji jego składek emerytalnych oraz kapitału początkowego według wskaźnika rocznego za 2010 r. czy też wskaźnika za czwarty kwartał 2010 r. - stosując art. 25a ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej, o co wnosił ubezpieczony, wskazując iż w wyniku zastosowanej przez organ rentowy metody (waloryzacji rocznej za 2010 r.) jego emerytura jest niższa.

Sąd Okręgowy nadmienił, że przelicznik świadczeń w postaci kapitału początkowego został wprowadzony ze względu na nieewidencjonowanie składek przed 1 stycznia 1999 r. Obowiązek ewidencjonowania składek został nałożony dopiero w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm., dalej jako ustawa systemowa) w związku z utworzeniem indywidualnych kont ubezpieczonych. Osobom urodzonym po 1948 r. za okresy przypadające przed 1999 r. odtwarzana jest teoretyczna składka na

ubezpieczenie społeczne przez obliczenie kapitału początkowego Ustalona na dzień 1 stycznia 1999 r. kwota kapitału początkowego podlega – na podstawie art.173 ust.4-5a ustawy emerytalnej – corocznej waloryzacji. Kapitał początkowy uwzględniany jest w wysokości emerytury - art.25 ust.1 ustawy emerytalnej. Zgodnie z tym przepisem podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Dalej Sąd Okręgowy podkreślił, że emeryturę pomostową wylicza się według takiej samej formuły, według której wylicza się emeryturę z tzw. I filaru, gdyż podstawę wymiaru emerytury pomostowej stanowi zwaloryzowana suma składek emerytalnych oraz kapitału początkowego (art. 14 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656 ze zm.). Pierwotna wysokość emerytury zależy więc od finalnej kwoty składek oraz kapitału początkowego. Dla zachowania ich realności ustawa emerytalna wprowadziła ich waloryzację w przepisach art.25 i art.25a oraz art.173 ustawy emerytalnej znowelizowanej ustawą z 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. Nr 121, poz. 1264). Waloryzacje kapitału początkowego odbywają się na zasadach przewidzianych dla uaktualniania składek.

Waloryzacja roczna składek polega na pomnożeniu zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składek emerytalnych na dzień 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzana, przez wskaźnik waloryzacji, powiększona o kwotę przeprowadzonych już waloryzacji. Przeprowadzana jest od 1 czerwca każdego roku - corocznie. Waloryzacje kapitału początkowego przeprowadzane są według wskaźników waloryzacji składek (art.25 ust.3-5 ustawy emerytalnej). Natomiast zgodnie z art. 25a ustawy emerytalnej przy ustalaniu wysokości emerytury kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych po 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią roczną waloryzację, jest waloryzowana kwartalnie. Waloryzacja roczna ma zapewnić realność podstaw, od których zależy wysokość emerytury. Dlatego też waloryzacji dokonuje się przy zastosowaniu wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych (ust. 6 art. 25 ustawy emerytalnej).

Formuła corocznej waloryzacji składek ustalona w art. 25 ustawy emerytalnej podlega uszczegółowieniu w przepisie art. 25a tej ustawy poprzez odesłanie zawarte w ust. 3 art. 25 ustawy emerytalnej („z uwzględnieniem art. 25a”). Przepis art. 25a pozostaje w relacji wynikowej do art. 25 ustawy emerytalnej, zachowując przy tym charakter szczególnej regulacji waloryzacji dla potrzeb pierwotnego ustalenia wysokości emerytury (w dalszym czasie waloryzowana będzie już emerytura, a nie jej podstawa).

Przepis art. 25a ustawy emerytalnej wprowadza waloryzacją kwartalną dla osób przechodzących na emeryturę, tak aby stan ich konta uwzględniał przyrost przypisu składek przypadających po ostatniej waloryzacji rocznej dokonanej w trybie art. 25 ustawy emerytalnej. Ustęp 2 art. 25a ustawy emerytalnej precyzyjnie ustala mechanizm ostatniej kwartalnej waloryzacji w zależności od terminu kwartalnego ustalania wysokości emerytury. Treść pkt 2 ustępu 2 art. 25a nie pozostawia wątpliwości co do tego, że w przypadku ustalania wysokości emerytury w drugim kwartale 2011 r. - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku, co przesądza o stosowaniu trybu waloryzacji kwartalnej oraz o wysokości ostatniego wskaźnika waloryzacyjnego. Zgodnie z ustępem 3 tego przepisu - waloryzacji kwartalnej podlega kwota składek zewidencjonowanych na ostatni dzień pierwszego miesiąca kwartału, za który przeprowadzana jest waloryzacja, powiększona o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych.

Zdaniem Sądu Okręgowego, kwota składek oraz kapitału początkowego zaewidencjonowana na koncie wnioskodawcy na dzień 30 kwietnia 2011 r. (art. 25a ust. 3 ustawy emerytalnej), powiększona o kwoty waloryzacji kwartalnych przeprowadzonych po dniu 31 stycznia 2010 r. (art. 25a ust. 1 ustawy emerytalnej), podlega ostatniej kwartalnej waloryzacji według wskaźnika za IV kwartał 2010 r. (art. 25a ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej).

W ocenie Sądu I instancji, gdyby przyjąć, że cała podstawa obliczenia należnej emerytury została zwaloryzowana w dniu 1 czerwca 2011 r. rocznym wskaźnikiem waloryzacyjnym za 2010 rok, to - przy kontrowersyjności co do legalności takiego postępowania:

- po pierwsze: waloryzacji podlegałyby tylko kwota zaewidencjonowana na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia 2011 r.,
- po drugie: jaki tryb rekompensaty zastosować za czas od 31 stycznia 2011 r. do 1 czerwca 2011 r.,
- po trzecie: taka praktyka waloryzacyjna prowadziłaby do niedopuszczalnego zróżnicowania sposobu ustalenia wysokości emerytury w trakcie jednego kwartału (odrębnego ustalania wysokości emerytury w czerwcu każdego roku), ze skutkiem w postaci nierównego traktowania wszystkich ubezpieczonych (art. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych),

- po czwarte; reguły równości i niedyskryminowania stron stosunku ubezpieczenia społecznego (art. 2a ustawy systemowej) mogą tu być przywołane jako zasady współżycia społecznego w ocenie decyzyjności organu rentowego (por. odpowiedni wyrok SN z 15 grudnia 2009 r. - II UK 138/09).

Reasumując Sąd Okręgowy wskazał, że w przypadku ustalania wysokości emerytury w czerwcu danego roku (w drugim kwartale) ostatniej kwartalnej waloryzacji składek oraz kapitału początkowego należy dokonać wskaźnikiem za czwarty kwartał poprzedniego roku (art. 25a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 159, poz. 1227 z późn. zm.). (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 30 stycznia 2012 r. III AUa 1068/12, LEX nr 1281016 który Sąd Okręgowy podziela w całości).

Jako potwierdzenie zaprezentowanego wyżej poglądu o właściwym sposobie waloryzacji składek i kapitału początkowego przy obliczaniu emerytury dla ubezpieczonych nabywających ją w czerwcu, Sąd Okręgowy przytoczył uzasadnienie projektu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Sejm RP IV kadencji Nr druku: 2272), (którą m.in. nadano nowe brzmienie przepisowi art.25 i dodano cały art.25 a ustawy emerytalnej). W uzasadnieniu tym wskazano m.in., że projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw został przygotowany na podstawie kompleksowej oceny efektów funkcjonowania zreformowanego systemu ubezpieczeń społecznych. Przedstawiono w nim propozycje nowelizacji przepisów, które budzą uzasadnione wątpliwości co do racjonalności przyjętych rozwiązań jak i ich czytelności. Ponadto w projekcie znajdują się propozycje zmian - koniecznych z punktu widzenia Polski, kraju aspirującego do członkostwa w Unii Europejskiej - zmierzających do koordynacji polskiego prawa z prawem unijnym.

W projekcie proponuje się (...) zmianę sposobu waloryzacji stanu konta ubezpieczonego (pkt 12, 13 i 40 projektu), na którym jest zapisany kapitał początkowy i są ewidencjonowane składki wpłacane na ubezpieczenie emerytalne po 1998 r.

Po pierwsze zmienia się metodę obliczania wskaźnika waloryzacji z przyrostu sumy podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne na przyrost przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne. (...)

Proponuje się też zmianę częstotliwości waloryzacji kont z waloryzacji kwartalnej na waloryzację roczną. Waloryzacja będzie przeprowadzana po weryfikacji sprawozdań finansowych Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez NIK i audytora. Jednocześnie dla osób przechodzących na emeryturę będzie wprowadzona waloryzacja kwartalna tak, aby stan ich konta uwzględniał przyrost przypisu składek przypadający po ostatniej waloryzacji rocznej.

W projekcie nie ma mowy o jakimkolwiek różnicowaniu sposobu waloryzacji składek i kapitału ze względu na datę nabycia emerytury. Przepis art.25a został wprowadzony do ustawy emerytalnej właśnie w tym celu, żeby to różnicowanie ubezpieczonych w zależności od daty nabycia przez niech emerytury wyeliminować.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy stosownie do przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego.

Apelację od tego wyroku wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.. Zaskarżył wyrok w całości i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od ubezpieczonego kosztów procesu według norm przepisanych. Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 25 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 173 ust. 5a w zw. z art. 25a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, polegający na ich niewłaściwym zastosowaniu w przedmiotowej sprawie poprzez błędne uznanie, iż kwota składek oraz kwota kapitału początkowego zaewidencjonowanego na koncie wnioskodawcy na dzień 30 kwietnia 2011r. powiększone o kwotę waloryzacji kwartalnych przeprowadzonych za czas po dniu 31 stycznia 2010r. podlegają ostatniej kwartalnej waloryzacji według wskaźnika za czwarty kwartał 2010r. podczas gdy prawidłowa interpretacja prowadzi do wniosku przeciwnego.

W uzasadnieniu apelujący powołując się na treść art. 173 ust. 4 – 6a i art. 25 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podniósł, iż zasadą jest waloryzacja roczna a waloryzacja kwartalna dotyczy osób, które przechodzą na emeryturę w ciągu roku kalendarzowego i dla których naliczanie emerytury przy uwzględnieniu tylko waloryzacji rocznej bez dokonania waloryzacji kwartalnej dot. okresów po roku, którego dotyczyła waloryzacja roczna byłoby niekorzystne. Waloryzacja kwartalna dla ubezpieczonych, którzy mają ustaloną wysokość emerytury w drugim kwartale danego roku obejmuje tylko tych, którzy przejdą na emeryturę w kwietniu i maju, a nie w czerwcu – gdyż tych obejmuje już kolejna waloryzacja roczna.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jak też i argumentację prawną. W przedmiotowej sprawie pod rozważę sądu zostało poddane zagadnienie czy ustalając wysokość emerytury pomostowej T. D. w dniu 9 czerwca 2011 r. organ rentowy powinien dokonać ostatniej waloryzacji jego składek emerytalnych oraz kapitału początkowego według wskaźnika rocznego za 2010 r. czy też wskaźnika za czwarty kwartał 2010 r. - stosując art. 25a ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej, o co wnosił ubezpieczony, wskazując iż w wyniku zastosowanej przez organ rentowy metody (waloryzacji rocznej za 2010 r.) jego emerytura jest niższa. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji powołał właściwe przepisy.

W szczególności podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 25 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS waloryzację przeprowadza się corocznie od dnia 1 czerwca każdego roku, z uwzględnieniem art. 25a. waloryzacji podlega kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzana waloryzacja. Przepis zaś wyżej wskazany tj. art. 25a ma zastosowanie przy ustalaniu wysokości emerytury do składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25 , kwota tych składek waloryzowana jest kwartalnie. Zgodnie zaś z przepisem art. 25a ust. 2 pkt. 2 w przypadku ustalania wysokości emerytury w drugim kwartale danego roku (czyli tak jak w przedmiotowej sprawie) ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 6 października 2015r. sygn.. akt III UZP 9/15 składki podlegają w pierwszym rzędzie waloryzacji rocznej, od dnia 1 czerwca każdego roku, poczynając od

waloryzacji za 2000rok, natomiast waloryzacja kwartalna, uregulowana w art. 25a ustawy, stanowi jej uzupełnienie. Mając na względzie całościowy sposób ustalania wysokości emerytury w zależności od czasu, w którym jest ona ustalona należy uwzględnić waloryzację składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia danego roku oraz waloryzację składek zaewidencjonowanych po dniu 31 stycznia danego roku.

Na pełną aprobatę Sądu Apelacyjnego zasługuje stanowisko, iż gdyby do wniosków złożonych w czerwcu 2014r. stosować inny, niż wynika z przytoczonego przepisu sposób ustalania emerytury, to prowadziłyby to do niedopuszczalnego zróżnicowania sposobu ustalania wysokości emerytury w trakcie jednego kwartału, co skutkowałoby nierównym traktowaniem wszystkich ubezpieczonych. Zgodzić się należy również z tym, że stanowiłoby to swoistą pułapkę prawną, iż wyłącznie w zależności od miesiąca złożenia wniosku, w ramach tego samego kwartału, świadczeniobiorca ponosiłby negatywne konsekwencje z tytułu odprowadzenia kolejnych składek, otrzymując wbrew oczekiwaniom niższe świadczenie. Bezsprzeczne bowiem jest, że T. D., na podstawie zaskarżonej decyzji nabył prawo do emerytury w wysokości niższej niż wysokość emerytury, która będzie ustalona zgodnie z zaskarżonym wyrokiem Sądu Okręgowego.

Podkreślić także należy, że przepisy art. 25 i art. 25a ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie naruszają konstytucyjnych zasad równości wobec prawa oraz państwa prawa o ile różnicują sytuację prawną osób pobierających świadczenia z ubezpieczeń społecznych w zależności od długości opłacania składek na te ubezpieczenia, a nie uzależniają ich wysokość od miesiąca złożenia wniosku o świadczenie w ramach jednego kwartału.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżony wyrok oparty na niewadliwych ustaleniach faktycznych odpowiada prawu, zaś apelacja jako bezzasadna i nie podająca żadnego uzasadnienia prawnego swych twierdzeń, podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c..

O kosztach postępowania Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. Ponieważ zgodnie z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) do spraw wszczętych przed wejściem w życie cyt. rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe, w związku z czym w niniejszej sprawie zastosowanie znalazł § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).